

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând cererea Liudmilei Culaclii privind strămutarea cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vialux Market” împotriva Liudmilei Culaclii cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată de la Curtea de Apel Chișinău la altă instanță egală în grad,

constată:

La 28 iunie 2022 SRL „Vialux Market” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liudmilei Culaclii, prin care a solicitat încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Totodată, a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare și pe bunurile mobile și imobile ale Liudmilei Culaclii în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea din 30 iunie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender s-a admis cererea SRL „Vialux Market” cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare și pe bunurile mobile și imobile ale Liudmilei Culaclii în limita valorii acțiunii de 200 741 lei.

La 26 iulie 2022 Liudmila Culaclii a contestat cu recurs încheierea din 30 iunie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului la 03 august 2022 dosarul a fost repartizat judecătorului Curții de Apel Chișinău, Denis Băbălău, care face parte din completul de judecători în componența magistraților Nelea Budăi și Ina Dutca.

Ulterior, la 10 octombrie 2022 Liudmila Culaclii, în temeiul art. 43, alin. (2), lit. d) și f) din Codul de procedură civilă, a depus cerere privind strămutarea cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Vialux Market” împotriva Liudmilei Culaclii cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată de la Curtea de Apel Chișinău la altă instanță egală în grad.

În susținerea cererii de strămutare a menționat că pentru judecarea recursului împotriva încheierii instanței de fond privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, Curtea de Apel Chișinău a stabilit 2 ședințe de judecată, care au fost amânate. Astfel, în opinia recurentei examinarea recursului este intenționat tergiversată, fapt ce îi aduce acesteia prejudicii, deoarece conturile bancare sunt în continuare blocate neîntemeiat.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea Liudmilei Culaclii privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 43, alin. (2), lit. d) și f) din Codul de procedură civilă instanța strămută cauza la o altă instanță dacă din motivul recuzării (abținerii de la judecată) unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă, precum și dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Aliniatul 4 al aceluiași articol prevede că strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin. (2), lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac.

Liudmila Culaclii la 10 octombrie 2022 a depus cerere privind strămutarea cauzei civile, în ordine de recurs, la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de strămutare și cadrul legal aplicabil speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de către Liudmila Culaclii ca temei de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad, sunt vădit neîntemeiate și declarative. În condițiile speței aceste argumente nu și-au găsit confirmare, fiind doar la nivel de suspiciuni în intenția completului de judecată care a fost desemnat pentru examinarea recursului de imparțialitate fără a indica motivele de fapt și de drept, pe care se întemeiază suspiciunea, cu anexarea probelor concludente și pertinente, ce justifică acest fapt.

La aspectul dat, urmează a fi notat că în vederea asigurării dreptului participanților la proces la o instanță de judecată imparțială, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, legiuitorul a prevăzut la art. 50, art. 52 și art. 56 din Codul de procedură civilă dreptul participanților la proces de a înainta cerere de recuzare în baza temeiurilor prevăzute la art. 50 din același cod. Numai în situația când din motivul recuzării și/sau abținerii mai multor judecători ai Curții de Apel Chișinău, substituirea judecătorilor ar deveni imposibilă, instanța ierarhic superioară ar avea dreptul să strămute prezenta cauză la o altă instanță egală în grad, situație ce în prezent nu se atestă.

În acest sens, Colegiul reține prevederile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, care stipulează că judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

În hotărârea pe cauza Kyprianou împotriva Cypru (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire

la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza Piersack împotriva Belgiei (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea cauza Grieses împotriva Marii Britanii, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii acelui complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea cauza Castillo Algar împotriva Spaniei și cauza Morel împotriva Franței). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea cauza Ferrantelli and Santangelo împotriva Italiei și cauza Wettstein împotriva Elveției).

În cauza Micallef împotriva Maltei, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

În acest sens, se reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut întotdeauna că a aplicat demersul subiectiv potrivit căruia „un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului” (cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei, § 58).

Raportând aserțiunile expuse supra condițiilor din speță și argumentelor formulate în susținerea solicitării de a strămuta cauza, Colegiul constată din lucrările dosarului că completul de judecată, căruia i-a fost repartizată prezenta cauză spre examinare în ordine de recurs, nu a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale.

În aceste circumstanțe Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că argumentele invocate în susținerea cererii cu privire la strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău, la o altă instanță egală în grad nu se încadrează în prevederile art. 43, alin. (2), lit. d) și f) din Codul de procedură civilă. Solicitanta nu a exemplificat împrejurările de ordin obiectiv sau subiectiv ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății judecătorilor Curții de Apel Chișinău, având în vedere că, în spiritul CEDO, orice bănușială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată. Suspiciunile declarative nu pot servi drept temei de strămutare a cauzei la o altă instanță de

judecată egală în grad pentru judecarea cauzei. Respectiv, Liudmila Culaclii nu a demonstrat că există fapte verificabile care pot pune la îndoială imparțialitatea tuturor judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

Din considerentele menționate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea Liudmila Culaclii cu privire la strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad.

În conformitate cu prevederile art. 43, alin. (2), lit. d) și f) și alin. (4), art. 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Liudmilei Culaclii cu privire la strămutarea de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad pentru examinarea în ordine de recurs a cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vialux Market” împotriva Liudmilei Culaclii cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vialux Market” împotriva Liudmilei Culaclii cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată se restituie Curții de Apel Chișinău.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
 judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas